

מטעמי תורת זילים

פרשת עקב – מקור נשמות הגרים

התורה מצוה לאהוב את הגרים כפי שנאמר "עֲשֵׂה מִשְׁפֵּט תָּוֹם וְאַלְמָנָה וְאִתְּבִיחַ אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (דברים י, יח – יט). **וכן היא מזהירה בכמה מקומות אזהרות נוספות על הגרים** (וזהר סבא דמשפטים דף צח סוף ע"ב ד"ה בכמה דוכתיף) כמו איסור ללחוץ את הגר שנאמר "וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יָדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שמות כג, ט) וכן איסור הונאת הגר ואהבתו שנאמר "וְכִי יִגֹּר אֲתָךְ גֵּר בְּאֶרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲתֶכֶם וְאַתְּבִיחַ לוֹ כְּמֹדַף כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא יט, לג – לד).

ויש להתבונן, מאיפה באות נשמותיהם של הגרים אשר במשך הדורות הן מצטרפות אל שאר נשמות עם ישראל הקדושות?

ניצוצות הקדושה של הגרים נפלו לקליפה בתחילת הבריאה

בחטא אדם הראשון נפלו ניצוצות של קדושה (מאיר בת עין ר' מאיר ביקיאים פסחים פרק ו סימן מא ד"ה והנה גר נקרא מי שעומד במקום, פירוש יד יהודה' על 'מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו אות יט, פירוש יד יהודה' על 'מאמר חקור דין חלק ד תחילת פרק ג, 'נחלת בנימין' על טעמי המצוות מצוה מב ד"ה ועוד נראה טעם למה התייר) **אל תוך 'הקליפה'** (מאיר בת עין ר' מאיר ביקיאים פסחים פרק ו סימן מא ד"ה והנה גר נקרא מי שעומד במקום, פירוש יד יהודה' על 'מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו אות יט, 'נחלת בנימין' על טעמי המצוות מצוה מב ד"ה ועוד נראה טעם למה התייר) **שהיא הטומאה** (פירוש 'יואל משה' על 'מאמר אם כל חי' חלק ג סוף סימן ו), **כמו 'נסרת של תרשים'** (פירוש יד יהודה' על 'מאמר חקור דין חלק ד תחילת פרק א), **והם ניתנים במשך הדורות בתוך גופות של גוים** (אגרא דפרקא' למחציתא מדינב אות פג בשם הרמ"ז) **כפי שנרמז בפסוק 'וַיִּתְּהַלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי' (תהלים קה, יג) על כך שהם מתהלכים בין הגוים** (תפארת שלמה' פרשת נצבים ד"ה כי אתם ידעתם את אשר ישבנו) **ותחת שלטון השר הרוחני של אותה האומה, על אף שאין הם שייכים לחלקו כמו שאר בני אומתו** (ישער החציר' לר' דוד בן שמעון סימן רנה ד"ה מה יקר חסדך).

כל הגוים שעתידיים להתגייר נקראים בשם 'גרים' שנאמר 'וְאַתָּם יָדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר' (שמות כג, ט) וזה מחמת הניצוצות שבהם (פירוש יד יהודה' על 'מאמר חקור דין' להרמ"ע מפאנו חלק ד תחילת פרק א) **כי כל מי שדר במקום שהוא לא מקומו נקרא בשם 'גר', וכך הם אותם הניצוצות שמקומם ושורשם באמת הוא במקום 'הקודש'** (מאיר בת עין ר' מאיר ביקיאים פסחים פרק ו סימן מא ד"ה והנה גר נקרא מי שעומד במקום) **ואילו הם נמצאים במקום 'הקליפה'** (מאיר בת עין ר' מאיר ביקיאים פסחים פרק ו סימן מא ד"ה והנה גר נקרא מי שעומד במקום, פירוש יד יהודה' על 'מאמר חקור דין חלק ד תחילת פרק א) **בין אומות העולם** (נחל קדומים' להחיד"א פרשת שלח לך אות כ). **ובמשך הדורות נעשה באותם הניצוצות 'תקנת השבים' להשיבם** (נחלת בנימין' על טעמי המצוות מצוה מב ד"ה ועוד נראה טעם למה התייר), **והם הם הגרים שמתגיירים** (פירוש 'יואל משה' על 'מאמר אם כל חי' חלק ג סוף סימן ו), **אשר שורשם מן הקדושה** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממדינתא מאמר ראשון פרק טו ד"ה ומעתה חל עלינו) **והם חוזרים אליה** (אור החיים הקדוש' ויקרא יט, לד. ראה 'מאירת עינים' לתלמיד הרמב"ן פרשת בראשית ד"ה ויהי"ב שניר דעתי' קבלתי כי כל אותן אנשים).

לכן נאמר על הגרים "כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲתֶכֶם וְאַתְּבִיחַ לוֹ כְּמֹדַף כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא יט, לד) **"כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲתֶכֶם" – ששוים הם הגרים לישראל, "כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" – משום שגם נפשותיהן של עם ישראל היו מעורבות בתוך קליפות מצרים בין האומות** (אור החיים הקדוש' ויקרא יט, לד) **עד שחמל עליהם הקב"ה והוציאם מתחת יד הקליפה בכוח גדול ויד חזקה, כשם שהוא חומל גם על הניצוצות הטובים שבגרים הללו אשר נפלו ביד 'הקליפה' ומוציאם משם כדי להחזירם לשורשם** (הרמ"ז וואלי פרשת משפטים פרק כב על הפסוק 'וגר לא תונה ולא תלחצנו'). **ועל דרך זה גם נאמר "וְאַתָּם יָדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שמות כג, ט) (יד יהודה' על מאמר חקור דין חלק ד תחילת פרק א). וכן מטעם זה הצטוו לאהוב את הגר שנאמר "וְאַתְּבִיחַ לוֹ כְּמֹדַף כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא יט, לד), כלומר הגר הוא מנוצצי הקדושה שבאומות העולם, וזה "כְּמֹדַף" שהרי גם אצלכם התבררו נצוצי קדושה בגלות מצרים** (חומת אנך' להחיד"א פרשת קדושים אות יא).

אברהם ושרה הולידו את נשמות הגרים בזמן היותם עקרים

בשעה שאברהם ושרה היו עקרים, הם היו מולידים נשמות של גרים על ידי זיווגם (אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה יכסא דעבדין' ממחרתיו, יאור החיים הקדוש' פרשת תזריע יב, ב ד"ה אשה כי תזריע. וראה זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא אמר) **בכוונות היחודים שלהם** (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו). **כלומר שעל אף ששרה לא היתה יולדת בגשמיות, הרי שבכל זיקה וזיקה היא ואברהם כן היו מולידים 'נשמות' בלי גוף גשמי** (יאור החיים הקדוש' פרשת תזריע יב, ב ד"ה 'אשה כי תזריע' עיי"ש) **על מנת שאלו יתווספו לגרים כשיבואו להיבדק בעם ישראל. וזה מה שנאמר על אברהם ושרה "וְאַתְּ הִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחַרְוֹן" (בראשית לך לך יב, ה), שזה לא נאמר רק על הגרים הגשמיים שהם גיירו** (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו) **אשר קיבלו עליהם לא לעבוד עבודה זרה** (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו, ופירוש יד יהודה' על 'מאמר אם כל חי' חלק ג סימן ו אות יח), **אלא גם על כל באי עולם שעתידיים להתגייר לגמרי ולהיות 'גרי צדק'** (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו) **עד ימות המשיח** (ילקוט חדשי' בחלק 'אברהם וכל הדורות שבימי' אות מד"ה מאריך הרבה' מהרמ"ע מפאנו, 'מגלה עמוקות' פרשת ויצא ד"ה ויצא יעקב מבאר שבע, 'מגלה עמוקות' פרשת וישב ד"ה וישב יעקב בארץ).

לכן אמרו רבותינו "אברהם מגייר את האנשים ושרי מגיירת הנשים" (ראה רש"י בראשית יב, ה) (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו), **לפי שהנשמות שעורר אברהם היו לגרים הזכרים, והנשמות שעוררה שרה היו לגיורות הנקבות. ולזה נאמר "וְאַתְּ הִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחַרְוֹן" (בראשית לך לך יב, ה), "עָשׂוּ" לשון עשייה ממש, שבסוד זיווגם עשו 'נשמות' (שליה' הקדוש' תורה שבכתב פרשת לך לך אות יג בהגהה ד"ה יש בזה הפסוק גם כן) והתיבה "הַנִּפְשׁ" שבפסוק מלמדת על כך** (וזהו פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא אמר). **ודווקא "חַרְוֹן" היתה מקום המוכן להמציא נשמות לגרים** (מאמר אם כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק ג סימן ו). **וכך כל זמן שהיו אברהם ושרה בחון** (וזהו פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא אמר) **ולא הולידו בגשמיות** (פני דוד' להחיד"א פרשת לך לך אות טו בשם גורי האר"י והרמ"ע מפאנו) **הם היו מולידים ברוחניות נשמות לגרים** (וזהו פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא אמר, 'אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף

קסח ע"א ד"ה 'איבין רצה לומר' ממהר"ח. ולכן הגרים נקראים 'גרי צדק' כנגד אברהם אבינו שמכונה בשם "צדק" שנאמר "מי העיר מְמַזְרֵחַ צֶדֶק יְקַרְאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גֹּזִים וּמְלָכִים נֶרְדֵּף יִתֵּן כְּעֶפֶר חֲרָבוֹ קֶקֶשׁ נֶרְדֵּף קִשְׁתּוֹ" (ישעיה מא, ב) 'מגלה עמוקות' מהדורא בתרא פרשת בא אופן הייב ד"ה הטעם השמיני. וראה יבד' אהרן לר' אהרן דרשן פרשת לך לך דף ע"ב טור ב שגרים כמו גרי אריות וגרי אנוסים וכו' אינם נקראים 'גרי צדק' לפי שאינם נקראים גרים כלל).

וליצירת נשמות אלו רמזה התורה בפסוק "וְאַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם" (שמות כג, ט), כאשר "יִדְעֶתֶם" הוא לשון זיווג כמו "וְהָאֲדָם יָדַע אֶת תְּוֹהוֹ וְתַהֲרַר וְתִלְדַּד אֶת קַיִן" (בראשית ד, א) (ע"פ החיים לר' יהודה בן חנין על טעמי המצוות דף יב ע"א במצוה י' בפירוש ד"ה וע"ד האמת דט). וזה מה שנאמר אצל שרה אמנו "וַתְּהִי שָׂרִי עֶקְרָה אֵין לָהּ וְלֹד" (בראשית יא, ט), שחזר ואמר "אֵין לָהּ וְלֹד" אחרי שכבר נאמר שהיא "עֶקְרָה" כדי ללמד כי ולד גשמי לא היתה מולידה אבל נשמות (וזהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא, 'אגרא דכלה' למהרצ"א מדינוב פרשת נח על הפסוק 'אין לה ולד') כן היתה מולידה (וזהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה רב מתיבתא, 'מאיר בת עין' לר' מאיר ביקי'אם על גמי ברכות פרק א' ד"ה יגם בענין שרה' בשם האר"י בליקוטי תורה). ועוד נאמר "וְשָׂרִי אֶשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ" (בראשית טו, א), כלומר לאברהם היא לא ילדה אבל ילדה נשמות לגרים 'בכוח'. זה גם מה שאמרה שרה לאברהם "הֲיֵהָ נָא עֶצְרָנִי ה' מְלַדֵּת" (בראשית טז, ב), שכוונתה כי וודאי היא יולדת אבל רק 'בכוח', ואילו היא רוצה ללדת גם 'בפועל' (פני דוד' להחיד"א פרשת לך לך אות טו).

אברהם ושרה הכינו נשמות לגרים שיהיו ראיות להידבק בזרעו של בנם יצחק, כדי שעל ידי זה יהיה גאולה לחטא הקדום (מאמר אם כל חי חלק ג סימן ה) שבו נדחו ונפלו 'הניצוצות הקדושים' לתוך הקליפות (פירוש יד יהודה' על 'מאמר אם כל חי' חלק ג סימן ו אות יט). וה' רמז לאברהם כי יבואו על ידו גרים שנאמר "וְהִתְבָּרְכוּ בְזֶרְעֶךָ כָּל גֹּזֵי הָאָרֶץ" (בראשית כב, יח) וכן שנאמר "וּנְבָרְכוּ בְךָ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה" (בראשית יב, א) (ליקוטי חש"י ערך גרים אות יג ד"ה ענין נאה בענין הגרים). וזה גם מה שנאמר "וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע יָדַע עַיִן גֵּר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ" (בראשית טו, יג) כלומר ה' הודיעו שמהזרע שקודם לידת יצחק 'נולדו' גרים (זרע ברך' מהדורה בתרא תחילת פרשת יתרו דף לב ע"ב ד"ה וכן מה שכפל, 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' ערך אבות אות רע"ד ד"ה 'כי גר יהיה זרעך' בשם ברכת שמואל), בכל אותם השנים שהיו הוא ושרה עקרים (זרע ברך' לר' ברכיה ברך תלמיד 'המגלה עמוקות' תחילת פרשת תולדות ד"ה 'במדרש רבה' בשם ראשונים). וכיון שאברהם אבינו גרם לקלוט ולהביא תחת כנפי השכינה את כל הגרים שבהם 'הניצוצות הקדושים' שהתפזרו באומות, לכן נקרא שמו אברהם "כִּי אֲב הַמּוֹן גֹּזִים וְתִתִּיךָ" (בראשית יז, ה) (זרע ברך' לר' ברכיה ברך תחילת פרשת חיי שרה ד"ה אכן הענין הוא אפשר).

הגרים נקראים על שם אברהם ושרה שמהם שורש נשמתם הקדושה

אברהם נקרא 'ראשון לגרים' כי הוא התקין את כל הנפשות של הגרים עד סוף הדורות (מגלה עמוקות' לר' נתן שפירא פרשת לך לך ד"ה אמר במחזה בלשון תרגום) ומכוחו של אברהם שהוא אב הגרים יש לגרים שייכות לקדושה. לכן הגרים שהצטרפו במשך הדורות אל עם ישראל יכולים להגיד "אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם" בנוסח הבאת הביכורים למקדש שנאמר "וַיִּבְרָא אֶל הַכֹּהֵן אֶשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֵים הָהֵם וְאַמְרַתְּ אֵלָיו הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לְהִי אֶלְקִיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לְתֵת לָנוּ" (דברים כו, ג) (ראה גמי' ירושלמי מסכת ביכורים דף ג ע"ב פרק א הלכה ד), לפי שגם הם משורש הנפש אשר עשה אברהם בחרון, וכאילו שאברהם ילד אותם (ישראל קדושים' לר' צדוק הכהן מלובלין דף לט ע"ב ד"ה ואברהם נק' אב העולם). וכן הוא באמירת התיבות "וְאַלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ" שבברכת אבות בתחילת תפילת שמונה עשרה, שגם גרים אומרים אותן כאשר כוונתם לאברהם כי ממנו שורשם, והוא "אֲב הַמּוֹן גֹּזִים" (בראשית יז, ה) (מחשבות חרוץ' לר' צדוק הכהן מלובלין דף פה ע"ב ד"ה והכל עצות השם יתברך) הכוונה לכל הגרים בעולם שנכנסים תחת כנפי השכינה (זכר דוד' מאמר ראשון פרק צא דף רנד ע"א ד"ה ואם הוכחנו). ולכן גם נהגו לקרוא את הגרים והגרות בשמות אברהם ושרה (ראה פשט לשון הוזהר פרשת לך לך דף צו ע"א תו דכתיב כה יהיה זרעך) (ולב אריה' מגילת רות אות א), כי לפי האמת מהם הם באו (זכר דוד' מאמר ראשון פרק צא דף רנד ע"א ד"ה ונראה לי הפעוט).

ועל דרך זה היו שני חכמים במשנה שנקראו 'בן בג' ו'בן ג' והא הא' שהיו גרים ושמהם היה 'אברהם' על שם אברהם אבינו ראש הגרים. אך כדי להכיר מהי שמועתן של כל אחד מהחכמים (יעיני העדה' למחבר 'שבט מוסר' פרשת ויקרא דף ב ע"א ד"ה יעוד יתכן לומר אומר חביב עלי' בשם מפרשי המשנה) כך שיבדילו ביניהם (זכר דוד' מאמר ראשון דף רנד ע"א ד"ה וכ"כ הר"ב מדרש שמואל), וכן כדי להסתירם מפני המלשינים (מדרש שמואל' על פרקי אבות ה, כד סוף ד"ה 'ואפשר עוד שבא לדבר על לבי בשם ר' יעקב בן הרא"ש 'בעל הטורים') רבותינו הפכו את שמותיהם והם נקראו בכינוי הרומז לאברהם כפי שנאמר במשנה "בן בג' אומר הפך בה והפך בה דללא בה ובה תהי' וסיב ובלה בה ומנה לא תזוע ש'אין לך מדה טובה הימנה: בן ג' הוא אומר לפנים צערא אגרא" (ראה פרקי אבות ה, כב – כג), 'בן בג' – התיבה 'בג' עולה בגמטריא חמש לרמז על האות ה' שנוספה לשם אברהם. וכן 'בן ג' הוא ה'א – לומר שהוא בנו של האות ה' שנוספה לאברהם (יעיני העדה' פרשת ויקרא דף ב ע"א ד"ה יעוד יתכן לומר אומר חביב עלי' בשם מפרשי המשנה, 'שמו אברהם' לר' אברהם פאלאגי מערכת גרים אות יד. וראה גמי תגינה דף ט ע"א מעשה עם בר ה' הי ותהו' שם ד"ה בר). והוכפל האות בשםם כנגד שתי אותיות ה' שנוספו לאברהם ולשרה (עפ"י 'תוסי' תגינה דף ט ע"א ד"ה בר ה', 'מגלה עמוקות' מהדורא בתרא פרשת בלק דרוש ב ד"ה גם רמז על אלו).

בשעת מתן תורה אותן נשמות גרים עמדו יחד עם ישראל בהר סיני (ראה גמי' שבת דף קמו ע"א בשם רב אשי) (פירוש 'יואל משה' על 'מאמר אם כל חי' חלק ג סימן ח בביאור דברי הרמ"ע מפאנו, 'סיסי לילה' לר' צדוק הכהן מלובלין אות נא ד"ה וזה ענין החודש, 'דברים אחדים' להחיד"א דרוש יב שבת תשובה ד"ה ובאופן אחר יראה בהקד' עפ"י רבותינו) כפי שנאמר אז "כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנֶנּוּ פֶה עֲמָנוּ עֲמַד הַיּוֹם לְפָנָי ה' אֶלְקֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה עֲמָנוּ הַיּוֹם" (דברים כט, יד) (גמי' שבת דף קמו ע"א בשם רב אשי). מטעם זה רבותינו כינו את הגר בשם 'גר שנתגייר' (ראה גמי' שבת דף סח ע"ב ודף קלה ע"א, ראה גמי' פסחים דף צב ע"א, ראה גמי' ראש השנה דף לא ע"ב ועוד) ולא אמרו 'גוי שנתגייר', כדי להורות שנשמתו כבר היתה במעמד הר סיני בעת שקיבלו ישראל את התורה, ומאז שהתה זמן רב מאוד עד ששבה לעם ישראל בתוך ג' (מדרב קדמות' להחיד"א מערכת כ ערך גר אות ג, 'שמחת הרגל' להחיד"א דף מח ע"ב ד"ה ישראל בטח בה'. וראה ביתפארת שלמה' פרשת נצבים ד"ה כי אתם ידעתם את אשר ישבנו). ואין בלקיחת הגוי שהתגייר גזל מידי השר' הרוחני של אותה האומה, כי הוא כבר היה שייך לקדושה על ידי 'ניצוץ קדושה' שבו, ורק נדחה בגלל חטא אדם הראשון לבין האומות ('חומת אנך' להחיד"א על ספר הושע פרק יד ד"ה ישבו ישיבי בצילו, 'אשל אברהם' על טעמי המצוות לר' אברהם טובי'אנה דף לב ע"א ד"ה אפשר לפרש).

ישנן קצת נשמות של גרים שנעשות על ידי עקר ועקרה או זקן וזקנה שאינם יכולים להוליד כמו שהיה אצל אברהם ושרה (זרע ברך' פרשת יתרו ד"ה אמנם הענין הוא על פי הקדמה, 'שמו אברהם' לר' אברהם פאלאגי בערך גרים אות ה), וזה נמצא בכוחם של הצדיקים בזיווגם הקדוש (י'אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה 'איבין רצה לומר' ממהר"ח, עפ"י 'אור החמה' על זוהר פרשת בראשית דף יג ע"א ד"ה 'פיקודא תמינאה' מהרא"ג, 'אגרא דכלה' למחבר 'בני יששכר' פרשת נח על הפסוק 'אין לה ולד', 'אגרא דפרקא' למחבר 'בני יששכר' אות פג בשם הרמ"ז, 'מעבר יבק' לר' אהרן ברכיה ממודי'א שפתי נרונת פרק כז ד"ה ראה כמה גדול). מטעם זה גם אשה מעוברת או מניקה מותרת לבעלה אף שאינה יולדת, ואין זה נחשב לבטלה כי בטוב כוונתם לשם שמים (פרדס רימונים' להרמ"ק שער הנשמה פרק ט ד"ה ועתה יתגלה לנו) ומחשבותיהם הטובות (מדרש תלפיות' למחבר 'שבט מוסר' ענין גרים ד"ה לוחות הברית בשם השל"ה הקדוש) יוכלו להוליד למעלה (אגרא דכלה' למחבר 'בני יששכר' פרשת נח אות ל ד"ה אין לה ולד) ברוחניות (פרדס

גר שמתגייר מקבל נשמה קדושה שבאה מתחת כנפי השכינה

רק גוי שמלובשים בו בחינת ה'הניצוצות הקדושים' יבוא להתגייר, כי בלעדיהם לא יתכן שיתקרב 'הרע הגמור' אל 'הטוב הגמור' (מאור עינים' לר' מנחם נחום מצירונביל פרשת כי תבוא ד"ה אך דנדוד כי כל חיות העמים). וכשמגיע העת אז הניצוצות שהיו בתוך גופו של הגוי מתעוררים לצאת מן הטומאה ומשתוקקים אל הקדושה (אגרא דפרקא' למהר"א מדינוב אות פג מהרמ"ז) ומעוררים אותו לשוב אל מקורו ולהתגייר. ואחרי שהגר מל וטבל (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא דף רנ"ג ע"ב תחילת פרק צא ד"ה יקרא הגר), **יוצאת נשמה אחת מנשמות הגרים שהתעכבה והמתינה לאותו הגר בהיכל תחתון בגן עדן** (אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה 'איבין רצה לומר' ממהר"ח) **והולכת אל תחת כנפי השכינה, ואז השכינה מנשקת לאותה הנשמה** (זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה וכד מתגיירא, 'פירושי ר' אליעזר מגרמיזא על התורה' בחלק הוספות פרשת שמות ד"ה בהיכל אחר יש דבורה, 'אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה 'איבין רצה לומר' ממהר"ח) **אשר מקבלת אורה והשפעה ושלמות מכוח אותו הנישוק** (אור החמה' על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה 'איבין רצה לומר' ממהר"ח) **ונעשית קדושה כשאר נשמות ישראל** (ישער הגלגולים' להאר"י ז"ל הקדמה לד"ה ואמנם ר' עקיבא).

על ידי ברית המילה של הגר הוא מופרש מן הטומאה שנדבקה בניצוץ הקדוש שבו (זכר דוד' לר' דוד ממודינא דף רנ"ג ע"ב תחילת פרק צא ד"ה יקרא הגר) ועל ידי הטבילה במקוה טהרה הוא עובר מרשות הטומאה אל רשות הקדושה, כמו שמטבילים כלים הנקנים מן הגוי כדי להעבירם לקדושה (הרמ"ד וואלי ויקרא יג על הפסוק 'באש תשרפנו את אשר בו הנגע'). **וכל זמן שהגר לא טבל הרי שהוא עדיין לא נקרא 'גר'** (ראה רמב"ם הלכות איסור ביאה פרק ג, ג) **כי כאשר הוא היה גוי תחת יד השרים' החיצוניים' הרוחניים הם השליטו עליו כוחות חיצוניים טמאים ולא מצאה 'הקדושה' מקום לחול עליו שהרי 'הקדושה' והטומאה צרות זו לזו. ואילו כאשר מכניסים אותו לתוך המים שם יד הקדושה כן שולטת עליו, כפי שאמר ה' "פי תעבר פמים אתך אגיי"** (ישעיה מג, ב) (נחלת בנימין' לר' בנימין וואלף על טעמי המצות מצוה יד ד"ה אמור מעתה). **ובעודו בתוך המים תלמידי חכמים מודיעים לו שוב מקצת מצוות קלות ומצוות חמורות** (גמי' יבמות דף מו ע"ב. ראה שו"ע יורה דעה רסח סעיף ב) **ובזה 'מעמיסים' עליו את המצוות** (נחלת בנימין' על טעמי המצות מצוה יד ד"ה אמור מעתה) **והוא מצדו מקבל עליו אז 'עול מצוות'** (רש"י יבמות דף מו ע"ב ד"ה ומודיעין אותו), **ובצאתו מהמים לא יכולה 'הקליפה' לחזור ולשלוט עליו כי כבר קיבל עליו את אדנות הבורא בקבלת המצוות** (נחלת בנימין' על טעמי המצות מצוה יד ד"ה אמור מעתה).

באותה השעה שנשלחת הנשמה אל הגר, מסלקים מעל הגר את החלק הרוחני הלא טהור שהיה בו מצד היותו גוי (האלשיך הקדוש' ויקרא יט, ט) **ונשארת בו רק 'נפש הגר'** (ישער הגלגולים' להאר"י ז"ל הקדמה לד"ה ואמנם ר' עקיבא) **שזה ניצוץ הקדושה** (עפ"י פירוש יד יהודה' על מאמר חקור דין חלק ד תחילת פרק ג) **שהחזיר אותו למוטב** (ישער הגלגולים' להאר"י ז"ל הקדמה לד"ה ואמנם ר' עקיבא' ועייניש עוד על הנפש שנשארת בו). **באותה השעה הגר נעשה כמו אדם שנולד מחדש וכפי שאמרו רבותינו "גר שנתגייר כקטן שנולד דמי"** (ראה גמי' יבמות דף כב ע"א) (האלשיך הקדוש' ויקרא יט, ט) **וזה מכוח הנשמה החדשה שניתנה בו** (נזר הקדוש' על בראשית רבה לט, כא ד"ה אם מתכנסין) **וכפי שרמזה התורה בפסוק "לא תטה משפט גר יתום"** (דברים כד, יז) **שנכתבו התיבות "גר יתום" בלי אות וי ביניהם, כדי ללמד שגר שהתגייר הוא כמו קטן שנולד** (ובעל הטורים' דברים כד, יז). **לכן אם הגר מת והניח בנים שנולדו לו בהיותו גוי ולא הניח בנים שנולדו לו בהיותו גר, אז כל הנכסים שלו במותו הם הפקר וכל הקודם זוכה בהם** (ראה שו"ע חושן משפט סימן ערה, א). **כי הירושה עוברת לפי שייכות הנשמה של האב אל הבן, ואין קשר בין נשמתו החדשה של הגר לבין בניו הגוים** (עפ"י 'מעבר יבקי' לר' אהרן ברכיה ממודינא בחלק אמרי נעם פרק כח ד"ה זכינו בזה לדעת).

והועיל ויצא הגר מטומאתו ונכנס אל קדושת ישראל, לכן גם שב 'הצלם' שלו להיות 'צלם אלקים' כמו שאר ישראל (ספר הקנה' במצות אהבת הגר ד"ה ענין יראת המקום) **במקום 'הצלם' הטמא** (זוהר פרשת אמור דף קד ע"ב ד"ה אבל ישראל קדישין) **מצד 'אלהים אחרים' שיש לגוי** (נדבר בעתו לרב מרדכי ששון בחלק ליום שיש ד"ה עוד אמרו אמר). **כלומר אותו צלם שהיה לו מצד הטומאה והעבודה זרה בהיותו גוי שב חזרה למקומו, ואז נח עליו 'צלם אלקים' אחר טהור.** ומחמת שהגר פשט את המלבוש הנכרי ולבש לבוש יקרות של יהודי, לכן הזהירה התורה על הגר בעשרים וארבע מקומות (מצודת דוד' להרדב"י על טעמי המצוות מצוה יז). **והשכינה עצמה מכניסה את הגר תחת כנפיה כאשר היא רואה שהוא פרש מהסטרא אחרא ובא להיכנס תחת כנפיה** (הקדמת זוהר דף יג ע"א ד"ה פקודא תמינאה) (להרחבה על ענין הצלם של ישראל והאומות ראה מאמרנו לפרשת שלח לך – 'הצלם של האדם').

לכן הקב"ה צריך לתת לגר שמתגייר "לחם ושמלה" כפי שנאמר "ועשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה" (דברים י, יח), **לפי שמזונו של הגר קודם שהתגייר היה ניתן לו על ידי השר הרוחני של האומה שהוא היה תחתיה ואילו עתה שהתגייר אינו צריך להיות ניזון יותר ממנו אלא מהשכינה, אבל הוא לא יכול לפי שאין לו מזון וחלק מהשכינה עד שייגור עליו בראש השנה וביום הכפורים הבא יחד עם כל ישראל, שהרי מזונותיהם של כל אחד מישראל קצובים מראש השנה ואילו זה בא בתוך השנה. לכן ה' בודק אם יש בן ישראל שעשה איזה עוון שדינו לקפח את מזונו וכסותו, ואז הוא נותן את חלקו של אותו בן ישראל לגר שהתגייר. וזה מה שנאמר "וְאֶהָב גַּר לְתַתּוֹ לְלֶחֶם וְשִׁמְלָה"** ולא נאמר "ועתה לו לחם ושמלה", כי ה' לא נותן לו ממנו ונתן את חלקו של אותו בן ישראל לגר. **לפי שיש לו לחם ושמלה, כי ה' לא נותן לו ממנו ונתן את חלקו של אותו בן ישראל לגר שהתגייר. וזה מה שנאמר "וְאֶהָב גַּר לְתַתּוֹ לְלֶחֶם וְשִׁמְלָה"** (ישעיה כהן על התורה' לתלמיד תלמידי של האר"י ז"ל פרשת עקב על הפסוק 'ועשה משפט יתום', 'ימיה אברהם' לר' אברהם פאלאני מערכת ג אות תנה ד"ה גר).

נשמות הגרים' מתחת כנפי השכינה ו'נשמות ישראל' מעל כנפי השכינה

נשמת הגר נשלחת מתחת כנפי השכינה (האלשיך הקדוש' ויקרא יט, ט). וראה הקדמת זוהר דף יג ע"א ד"ה 'כמה אכסדרין' לגבי החדרים שתחת כנפי השכינה לאומות השונות ואכמ"ל, 'מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת יתרו ד"ה אפשר לרמז) **אל הגוף של הגר ושורה בו** (זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה וכד מתגיירא, 'פירושי ר' אליעזר מגרמיזא על התורה' בחלק הוספות פרשת שמות ד"ה בהיכל אחר יש דבורה), **והשכינה מצידה מכניסה את הגר תחת כנפיה** (זוהר פרשת ויקרא יד יג ע"א ד"ה אמר רבי אלעזר) **עם הימשכות הנשמה הקדושה ממנה** (אור החמה' על זוהר פרשת בראשית דף יג ע"א ד"ה ולעאלא תחות גופי מהרמ"ק). **ואז לאחר שהגר נימול** (זוהר פרשת לך דף צו ע"א ד"ה תו דכתיב כה) **ונכנס תחת כנפי השכינה** (מצודת דוד' להרדב"י על טעמי המצוות סוף מצוה תצד) **הוא נקרא בשם 'גר צדק'** (זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה וכד מתגיירא, זוהר פרשת ויקרא דף יד סוף ע"א ד"ה אמר רבי אלעזר, זוהר פרשת יתרו דף יג ע"א ד"ה תא חזי מה כתיב, שמחת הרגלי להחיד"א דף י ע"ב בחלק הקידוש ד"ה גם יתכן שרמז) **כנגד השכינה הנקראת 'צדק'** (מצודת דוד' להרדב"י על טעמי המצוות סוף מצוה תצד, 'מאור עינים' פרשת שמות ד"ה ולזו המדרגה אינם יכולים).

אמנם אינו דומה בן ישראל שבא משורש וגזע קדוש לגר אשר בא משורש וגזע האומות המגועל בקליפות קשות. שהרי אצל ישראל נאמר "וְאֶנְכִי נִטְעֵיתִיךָ שֵׁרֶק כֶּלֶה זָרַע אֶמְצֵא" (ירמיה ב, כא) ואילו אצל אומות העולם נאמר "אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם וְזָרְמַת סוּסִים זָרְמָתָם" (יחזקאל כ, ט). ואף שלפני שהגר מתגייר שורה עליו 'רוח הטומאה' ואחרי הגרות כבר שורה עליו 'רוח הקדושה', אך עם זאת הוא לא דומה לישראל שהם קדושים בני קדושים מגזעים ושורשים (זוהר פרשת ויקרא דף יד ע"ב ד"ה דאמר רב המנונא סבא). לכן גם נשמתו של הגר אינה דומה לנשמת ישראל אשר נאצלת ממקום יותר גבוה לפני ולפנים (יכתם פז) על הקדמת זוהר דף יג ע"א ד"ה פקודא תמינא וד"ה ומאלה הכנפים) והיא "חלק" ממש מה' יתברך שנאמר "כי חלק ה' עמו" (דברים לב, ט) (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים). וזה לעומת מדרגת נשמת הגר שנמוכה מישראל, אפילו אם הגר מדקדק במצוות יותר מישראל (שמחת הרגל' להחיד"א דף י ע"ב בחלק הקידוש ד"ה גם יתכן שרמז). אמנם בני ישראל יתברך יזכו לנשמות ישראל (אור החמה) על זוהר פרשת יתרו דף י ע"א ד"ה ד"ה הר ובית וגומר מהרמ"ק כנע"ד מלשונו) (להרחבה על מעלת נשמות ישראל ראה מאמרנו לפרשת ואתחנן – סגולת נשמות ישראל).

אין נשמת הגר במעלת נשמת ישראל (חסד לאברהם לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א מעין שישי נהר ד) **ולא באה ממקומן** (אור החמה) על זוהר פרשת שלח לך דף קסח ע"א ד"ה יאיבן רצה לומר' ממחרתיו) **שנשמות הגרים חוסות בהעלם והסתור** (מחשוף הלבן לר' יעקב אבוחצירא פרשת יתרו ד"ה אפשר לרמוז) **תחת כנפי השכינה** (הקדמת זוהר דף יג ע"ב ד"ה ותו גיורין לית לון, 'מאור עינים' פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים) **וכפי שאמר בועז לרות המואביה 'יְשַׁלְּם ה' פְּעֻלָּתְךָ וְתִהְיֶינָה מְשַׁפְּרֵתְךָ שְׁלָמָה מֵעַם ה' אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו'** (רות ב, יא – יב) (מחשוף הלבן לר' יעקב אבוחצירא פרשת יתרו ד"ה אפשר לרמוז) **שזה בחינת 'עבד' לפני המלך** (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים, 'אמרי נועם' על התורה פרשת יתרו ד"ה אתם ראיתם אשר עשיתי, ואילו נשמות ישראל הן למעלה מכנפי השכינה (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים, 'אמרי נועם' על התורה פרשת יתרו ד"ה אתם ראיתם אשר עשיתי) **כפי שנאמר עליהם 'וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים'** (שמות יט, ד) ('אמרי נועם' על התורה פרשת יתרו ד"ה אתם ראיתם אשר עשיתי) **וזה בחינת 'בן' לפני המלך**. לכן גם אם גר יתקרב בתכלית ההתקרבות לפניו יתברך, מכל מקום הוא לא יהיה בחינת 'בן' כי אי אפשר להיות כך אלא למי שהוא חלק מהמלך ממש (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים).

לכן לא נהגו בישראל לקרוא את הבנים בשמות הגרים כמו 'יתרו' ו'אונקלוס' וכדומה וכל העושה כן אינו אלא מן המתמיהים, כי אין בחינת נשמות הגרים שוות לבחינת נשמות ישראל, שאלו מתחת כנפי השכינה וישראל מעל כנפי השכינה (זכר דודי) מאמר ראשון פרק צא דף רנו פרק צא ע"א ד"ה והיות ששמות בני אדם). **ומטעם זה אמר האר"י ז"ל שאין לומר בנוסח התפילה של הזכרת נשמות ישראל "אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה תחת כנפי השכינה"** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת ג אות ח, 'מאור עינים' פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים) **לפי שנוסח זה הוא סכנה לנשמת המת** (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים) **על שמורידו לדרגת הגרים הנמצאים מתחת כנפי השכינה** (שליה הקדושי' מסכת שבעות תורה אור אות צו בהגהה ד"ה כי הגרים הם' בשם רבינו חיים ויטאל זצ"ל, 'מאור עינים' פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים) **ואילו ישראל בחינתם היא למעלה מכנפי השכינה** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת ג אות ח מהאר"י ז"ל). **לכן טוב בזה שתיקת האדם מדיבורו** (שליה הקדושי' מסכת שבעות תורה אור אות צו בהגהה ד"ה כי הגרים הם' בשם רבינו חיים ויטאל זצ"ל). **ואם רוצה יכול לבקש על נשמת המת שיהיה למעלה מכנפי השכינה** (מאור עינים) פרשת שמות ד"ה ולו המדרגה אינם יכולים) **"המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה"** (אמנם ראה זכר דודי' מאמר ראשון דף רנו ע"ב סוף ד"ה אך מה שהזכיר שכן יישב על פי הסוד את המנהג לומר 'תחת כנפי השכינה' עפ"י הרב 'מקדש מלך').

לא מקבלים גרים לעתיד לבוא כי אין עוד ניצוצות קדושים בגוים

ישנם גוים שמתגיירים לא לשם שמים כמו שהיו הגבועונים והפתיים אשר נקראו 'גרי אריות' על שהתגיירו מפחד האריות שנאמר "וַיִּשְׁלַח בָּם אֶת הָאֲרִיֹת" (ראה מלכים ב' פרק יז, כו) (זרע ברך' פרשת יתרו ד"ה אמנם הענין הוא על פי הקדמה) **וכן היו הגרים שהתגיירו בימי מרדכי ואסתר שעליהם נאמר "וַרְבֵּים מַעֲמֵי הָאֲרָץ מִתִּיְהוּדִים כִּי נָפַל פַּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם"** (אסתר ח, יז) **שכל אלו דומיהם נפשותיהם מן 'הקליפה' ממש, ואין להם חלק 'בקדושה'** (יכתם פז) על זוהר פרשת בראשית דף כד ע"ב ד"ה ויש גרים אחרים) **ששבויה בין אומות העולם** (זרע ברך' פרשת יתרו ד"ה אמנם הענין הוא על פי הקדמה). **מטעם זה מקבלים גוים שרוצים להתגייר ולבוא אל עם ישראל אבל מאיימים עליהם ומודיעים להם עונשם של עבירות, ואם יפרשו ולא ירצו להתגייר – שיפרשו, ואין מדקדקים בהם יותר מדי. והכל הוא כדי לבחון אם הם באים להתגייר כי יש בהם בחינת טוב שהוא 'הניצוץ הקדוש'** (מאור עינים) פרשת כי תבוא ד"ה אך דנדע כי כל חיות העמים) **או שבאים מחמת שהם צריכים לישראל וכן מחמת שהם מפחדים מאיזה דבר, שעליהם נאמר "קשים גרים לישראל כספחת"** (ראה גמ' קידושין דף ע"ב ע"ב) (יכתם פז) על זוהר פרשת בראשית דף כד ע"ב ד"ה ועוד קשה כי וד"ה ויש גרים אחרים).

לכן לא מקבלים גרים בימות המשיח (גמ' יבמות דף כד ע"ב, זוהר פרשת קדושים דף פב ע"ב רעיא מהימנא ד"ה אמר ליה בוצינא קדישא) **כי אז כבר יושלם הביורו של הטוב מהרע** (ילקוטי השי"ס' להאר"י ז"ל על מסכת יבמות ד"ה אין מקבלים גרים) **ולא יהיו יותר ניצוצות קדושים בין האומות** (פרדס רימונים' להרמ"ק שער השערים פרק ג ד"ה הג' ענין גלות מצרים, זכר דודי' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק טו ד"ה ומעתה חל עלינו), **שהרי אין משיח בן דוד בא אלא עד שיכלו כל ניצוצות הקדושה שהם הגרים אשר נפלו בתוך עמקי הקליפות** (מדרש תלפיות' ענף בגדי כהונה ד"ה אך אחיור הגאולה אומות העולם) **ויבואו אל ישראל** (ראה 'ברית הלוי' לר' שלמה אלקבץ פרק יד דף כג ע"ב טור א ד"ה ההצעה הדי', זכר דודי' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק טו ד"ה ומעתה חל עלינו). **ובשל כך ה' גם פיזר את ישראל בגלות בין האומות** (מגלה צפונות' למחבר 'ישב מוסר' חלק ב' פרשת תרומה ד"ה עוד אפשר דכיון) **בכמה ארצות ובקצוי תבל** (זכר דודי' מאמר ראשון דף רנה ע"ב פרק צא ד"ה ומי"ש ר"ל בפסחים) **כדי שיוציאו משם** (מגלה צפונות' למחבר 'ישב מוסר' חלק ב' פרשת תרומה ד"ה עוד אפשר דכיון) **ויקבצו איתם גרים** (ראה גמ' פסחים דף פז ע"ב בשם ר"א) (מגלה צפונות' למחבר 'ישב מוסר' חלק ב' פרשת תרומה ד"ה עוד אפשר דכיון. ראה חסד לאברהם' מעין שישי נהר ז' ד"ה ולוה אין מקבלים) **שיתווספו לעם ישראל** (זכר דודי' מאמר ראשון דף רנה ע"ב פרק צא ד"ה ומי"ש ר"ל בפסחים' מהרב 'מדבר קדמות').

כל הגרים שיתקבלו עד ימי של משיח הם בקדושה ורק נדחו לבין אומות העולם וחזרו (ברית הלוי' לר' שלמה אלקבץ פרק יד דף כג ע"ב טור א ד"ה ההצעה הדי', זכר דודי' מאמר ראשון פרק טו ד"ה ומעתה חל עלינו, עפ"י 'חומת אג' להחיד"א על ספר הושע פרק יד ד"ה ישבו ישיבי בצילו). אך אותם אלו שיבואו מזמן משיח והלאה כבר אינם מבני ישראל אלא מצד הטומאה (ברית הלוי' פרק יד דף כג ע"ב טור א ד"ה ההצעה הדי'), **ולא יהיו בהם נשמות מן הקדושה אף אם יבואו ללמוד תורה, שכל ביאתם הוא משום מעלתן של ישראל באותה העת ששולחנם אז יהיה 'שולחן מלכים'** (מאור עינים) פרשת כי תבוא ד"ה אך דנדע כי כל חיות העמים) **לכן חלילה להשחית אז את נחלת עבדי ה' על ידי קירבתם לישראל**. אמנם עתידים אותם גוים ללכת מעצמם אחרי בני ישראל על מנת ללמוד ממעשיהם כדי שלא יבוא עליהם כליון חרוץ. והם יהיו כזרמים וחקלאי שדה ועבדים לעם ה' שעליהם נאמר "כִּי אֶזְ אֶהַפְּדָךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּךְ לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׂקָם אֶחָד" (צפניה ג, ט) (ברית הלוי' פרק יד דף כג ע"ב טור א-ב ד"ה ההצעה הדי'). במהרה בימינו, אמן.

<p>העלון גם להחליט יהודית בת וודה רוזיטה המפתח העלון השבע לזמן חנוכה בקיבוץ של ידו בשם של מחבר העלון שמאל בן אולנץ חי"ו שה' יתברך יזכה אותו לחיים טובים וקיום בית נאמן בישראל בזכות תמיכתו (ועזרו בחפצת העלון</p>	<p>העלון גם להחליט טליה אסתר בת אלינו חי"ו שיהיה בת אלינו חי"ו זכות תלמוד תורה וקיום בית נאמן שלימות בריאות</p>	<p>המפתח העלון גם להחליט עיל בת שירה אשורת חי" יבנתן בן שירה אשורת חי" אליהו בן שירה אשורת חי"</p>	<p>הלימוד בעלון השבעות הוא לחמדת העתה שירה בת מוריה חי"ו</p>	<p>קוראים יקרים!! אנו מתמודדים עם מנת השעלון הזה יגיע גם אליכם. אנו זקוקים בדחיפות לתרומות על מנת שנוכל להמשיך להדפיס ולזכות את הריבים. ניתן לתרום ולתקשר את העלון לרומא או לעילוי שטות בטל' 052-767593. וכן ניתן לקבל פרטים ולתרום דרך מייל lora.haim@gmail.com</p>	<p>העלון השבעות גם לעילוי שמות הרבנות הקדיש אשת חבר. עליזה בת יפה ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון השבעות גם לעילוי שמות הרבנות הקדיש אשת חבר. עמרים בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם לעילוי ששמות: רחל בת נרשון וורה אשת דוד דוד בן ישי העלון ממרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>
---	---	--	---	--	---	--